Nr. 34. Warszawa, dnia 26 Maja 1919 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 1 mk. Z zaboru austrjackiego i z terenów b. okupacji austrjackiej można wpłacać za numer „Dziennika Urzędowego M. S. W." 1 kor. 75 h. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Nowy-Świat Nr. 69.

III.

416.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zaprowadzenia sądów doraźnych w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie.

Rozporządzeniem z dnia 27 listopada 1918 r. L. 701 prez. zaprowadziła Polska Komisja Likwidacyjna na całym obszarze Galicji sądy doraźne dla zbrodni morderstwa, rabunku, podpa-

lenia, tudzież dla zbrodni gwału publicznego, popełnionych przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności. Takie same zarządzenie z mocą obowiązującą dla okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie wydał rozporządzeniem z dn. 21 grudnia 1918 r. L. 18 pr. Tymczasowy Komitet Rządzący we Lwowie dla zbrodni morderstwa, rabunku i podpalenia.

Celem ujednostajnienia stworzonego temi zarządzeniami stanu rzeczy uchylam oba wyżej wymienione rozporządzenia i zaprowadzam w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości na podstawie § 430 obowiązującej na obszarze b. zaboru austrjackiego procedury karnej w okręgach Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie sądy doraźne dla zbrodni morderstwa, rabunku, podpalenia i dla przewidzianych w § 85 obowiązującej w b. zaborze austrjackim powszechnej ustawy karnej, zbrodni gwałtu publicznego, popełnionych przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go po myśli § 431 procedury karnej.

Warszawa, dn. 14 maja 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Wojciechowski.*

417.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany nazwy wsi „Aleksandrowskij posiołok“ na „Nowy Józefów“.

Nazwę wsi „Aleksandrowskij posiołok“ gminy Bruss powiatu Łódzkiego zmienia się niniejszem, zgodnie z życzeniem mieszkańców, na „Nowy Józefów“.

Warszawa, dn. 14.V 1919 r.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *Sienkiewicz.*

418.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych o wyborach poselskich do Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej w 33 (Białostockim) i 34 (Bielskim) okręgach wyborczych.

Na mocy ordynacji wyborczej z dn. 28 listopada 1918 r. (Dziennik Praw № 18) i ustawy z dnia 10 maja 1919 r. zarządzam za zgodą Naczelnika Państwa wybory poselskie do Sejmu Ustawodawczego w 33 i w 34 okręgach wyborczych (Białostockim i Bielskim) na niedzielę dn. 15 czerwca r. b.

Jednocześnie uchylone zostają i nie mogą być przez cały okres wyborczy wprowadzane ograniczenia wolności obywatelskiej, dotyczące akcji wyborczej (zebrań, wieców, słowa, przenoszenia się, wydawania i rozpowszechniania druków), oraz stosowany być ma dekret o postanowieniach karnych za przeciwdziałanie wyborom do Sejmu z dn. 8 stycznia r. b.

Warszawa, dn. 15 maja 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *S. Wojciechowski.*

IV.

419.

Okólnik (249) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie zjazdów wójtowskich.

Częsty bezpośredni celowy kontakt tak Pow. Komisarza Rząd., jak i przedstawicieli innych władz rządowych z podstawową jednostką administracyjną, jaką jest gmina, jest jednym z głównych warunków sprawnego działania administracji państwowej.

Do tego celu służyć mają—między innemi—zjazdy wójtów i pisarzy gminnych pod przewodnictwem Powiatowego Komisarza Rządowego. Zjazdy te odbywają się już w wielu naszych powiatach. Praktyczne wyniki tych zjazdów zależą przeważnie od ich planowej i celowej organizacji. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, nie mając zamiaru krępować w tej sprawie twórczości i oryginalnej inicjatywy Pow. Komisarzy Rząd., udziela poniżej kilka wskazówek o charakterze

ramowym co do organizacji tych zjazdów. Wskazówki te oparte są na poczynionych w tej mierze doświadczeniach i ich wynikach.

Odpowiednie przystosowanie tych wskazówek do lokalnych warunków powiatowych zależy od indywidualnego ujęcia tej sprawy przez Pow. Komisarza Rządowego. Wskazówki te są następujące:

WSKAZÓWKI.

1. Przedmiot zjazdu.

a) Przedmiotem zjazdu wójtowskiego jest informacja i interpretacja najnowszych, względnie w danej chwili aktualnych przepisów i zarządzeń wydanych, tak przez centralne władze i urzędy, jak i powiatowe;
b) omawianie spraw powiatu w różnych dziedzinach i przejawach życia społecznego;
c) stawianie ze strony uczestników ewent. i gości zjazdu wniosków natury ogólnej.

2. Termin zjazdu.

Zjazdy wójtowskie odbywać należy co miesiąc (zaś nadzwyczajne w miarę potrzeby), a to w siedzibie władzy powiatowej.

Uwaga: Najodpowiedniejszym dniem byłby pierwszy dzień targowy po pierwszym każdego miesiąca.

3. Skład zjazdu.

Zjazd stanowią:
a) Pow. Kom. Rząd. (lub jego zastępca) jako przewodniczący i
b) referenci zjazdu,
c) uczestnicy zjazdu,
d) goście zjazdu.

OBJAŚNIENIE.

ad b. Referentami zjazdu są:

1. Referenci Urzędu Powiatowego i Sejmiku.

2. Naczelnicy (względnie delegaci) władz i urzędów w powiecie np. Sędziowie, Inspektor Szkolny, Referent Aprowizacyjny, Komisarz Ziemski, Komisarz Ochrony Lasów, Inspektor Skarbowy, Naczelnik Policji Komunalnej, Oficer Ewidencyjny i t. p.

ad c. Uczestnikami Zjazdu są:
burmistrze, urzędnicy magistratów, jako referenci komunalni i pisarze gminni.

ad d. Gośćmi zjazdu mogą być:
Sołtysi (zwłaszcza większych miejscowości), proboszczowie, przełożeni żydowskich gmin wyznaniowych, delegaci instytucji publicznych i społecznych.

Uwaga: Gości zjazdu zaprasza przewodniczący zjazdu wedle swego uznania.

4. Porządek dzienny zjazdu.

Wymienieni w punkcie 3. (Objaśnienia ad b ustęp 1 i 2) referenci oraz władze i urzędy Komisarzowi nie podległe, mają najpóźniej na 24 godzin przed terminem zjazdu zgłosić pisemne (najlepiej za pomocą kartki służbowej), tematy, które pragną na zjeździe omówić. Na podstawie tych zgłoszeń układa Pow. Komisarz Rządowy porządek dzienny zjazdu, bacząc na to, by przedewszystkiem sprawy najważniejsze i najaktualniejsze umieszczone były na początku.

5. Protokułowanie przebiegu zjazdu.

Porządek dzienny zjazdu wpisuje się do założyć się mającej w tym celu księgi zjazdów. Księgę tę prowadzić ma przeznaczony do tego przez Pow. Komisarza Rząd. urzędnik powiatowy, pełniący funkcje sekretarza zjazdu. W księdze tej opisany być ma krótko a treściwie, przebieg zjazdu, a więc:

Porządek dzienny i referenci poszczególnych punktów porządku dziennego.

Wyszczególnienie nieobecnych, obowiązanych do uczestnictwa w zjeździe.

Wyszczególnienie tematów porządkiem dziennym objętych, faktycznie na zjeździe omówionych, ważniejsze wnioski i postulaty natury ogólnej, poruszone na zjeździe.

6. Zagajenie.

Po sprawdzeniu ilości obecnych i nieobecnych, oraz zaproszonych na zjazd gości, zagaja zjazd Pow. Komisarz Rząd., jako przewodniczący zjazdu.

Pożądaną jest rzeczą, by zagajenie to obejmowało krótko i treściwie ogólną sytuację polityczną, jakoteż społeczną sytuację powiatową, jednakowoż w oświetleniu ściśle przedmiotowem.

7. Referaty zjazdu i wnioski.

Po zagajeniu udziela przewodniczący głosu referentom na podstawie kolejności, w porządku dziennym oznaczonej. Przewodniczący kieruje tokiem obrad, o ile po ukończeniu danego referatu wywiązuje się dyskusja (zapytania, dodatkowe wyjaśnienia referentów, wnioski i t. p.).

Uwaga: Niedopuszczalne są jakiekolwiek uchwały, a tem samem i głosowania, gdyż zjazdy wójtowskie mają charakter wyłącznie informacyjny.

Powyższe wskazówki zużytkują P. P. Pow. Komisarze Rząd. przy organizacji zjazdów wójtowskich po uprzedniem porozumieniu się z przełożonymi innych władz i urzędów w powiecie. Ministerstwo wyraża nadzieję, że zjazdy urządzane w duchu powyższych wskazówek, prócz utrzymania bezpośredniego kontaktu z gminami, przyczynią się do zacieśnienia koleżeńskich węzłów między samoistnemi władzami i urzędami w powiecie, powołanemi do wspólnej harmonijnej pracy nad odbudową naszej Ojczyzny.

Zjazdy sołtysowskie.

Będzie rzeczą P. P. Komisarzy starać się, by w analogiczny sposób tego rodzaju zjazdy odbywały się w gminach, celem instruowania sołtysów. Zjazdom takim przewodniczyć mają wójtowie, a referować na zjazdach przedewszystkiem pisarze gminni. Jako goście w sołtysowskich zjazdach uczestniczyć mogą radni gminni, proboszczowie, kierownicy szkół i komendanci posterunków policji komunalnej. Zjazdy sołtysowskie kontrolować należy od czasu do czasu przez

podwładnych urzędników powiatowych, zaś w miarę możności osobiście przez samego Pow. Kom. Rząd. W tym celu podać mają wójtowie do wiadomości Pow. Kom. Rząd. stałe terminy i miejsce tych zjazdów.

Warszawa, 23.IV 1919 r. (48626/II.0.5552).

Raporty sytuacyjne.

Do miesięcznych raportów sytuacyjnych, przedkładanych Ministerstwu, dołączać należy odpisy protokułów z księgi zjazdów wójtowskich.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *Januszewski.*

420.

Okólnik (241) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie protokułów posiedzeń Sejmików Powiatowych.

Wobec tego, że nadsyłane do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych protokuły posiedzeń Sejmików Powiatowych zawierają często poważne braki pod względem formalnym, niniejszym zwraca się uwagę Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, że każdy protokuł Sejmiku Powiatowego powinien zawierać:

1) bieżącą liczbę (rzymską) posiedzenia nowego Sejmiku, wybranego na zasadzie dekretu o Tymczasowej Ordynacji Wyborczej do Sejmików Powiatowych z dn. 5 grudnia 1918 r. Dz. Pr. № 19 poz. 51;

2) oznaczenie miejsca posiedzenia;

3) datę posiedzenia;

4) nazwiska obecnych członków Sejmiku;

5) nazwiska nieobecnych członków Sejmiku, którzy nieobecność swą dostatecznie usprawiedliwili;

6) nazwiska nieobecnych członków Sejmiku, którzy nieobecności swej nie usprawiedliwili;

7) porządek obrad, ułożony poszczególnymi punktami;

8) powzięte uchwały z krótkiemi motywami, liczbowe wyniki głosowania i wyborów, treść zapytań i odpowiedzi na nie oraz napomnienia i zawiadomienia Przewodniczącego.

Dyskusja może być przytoczona w protokule tylko w razie istotnej potrzeby oraz w formie możliwie streszczonej.

Protokuł podpisuje Przewodniczący i protokulant, poczem sporządza się z niego odpis celem podania ich do wiadomości publicznej i dostarczenia Ministerstwu.

W wypadku uniemożliwienia uchwały Sejmiku Powiatowego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych winna być o tem zamieszczona wzmianka w formie komunikatu Przewodniczącego w protokule następnego posiedzenia Sejmiku z przytoczeniem odnośnego punktu poprzedniego protokułu, oraz z podaniem motywów unieważnienia uchwały przez Ministerstwo. W wypadku zawieszenia wykonania uchwały przez Przewodniczącego winna być o tem zamieszczona wzmianka w protokule odnośnego posiedzenia; w protokule zaś następnego posiedzenia winna być zamieszczona wzmianka w formie komunikatu Przewodniczącego o decyzji Ministerstwa w przedmiocie zamierzonej uchwały.

Ponieważ Ordynacja Powiatowa z dn. 4-go lutego r. b. nie odróżnia posiedzeń zwyczajnych i nadzwyczajnych, przeto wszystkie posiedzenia Sejmiku należy uważać za zwyczajne. Wobec tego nagłówek protokułu nie powinien zawierać przymiotników „zwyczajne" lub „nadzwyczajne" posiedzenie Sejmiku.

Warszawa, d. 30.IV 1919 r. (48348/3 IX 712/I).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *K. Sienkiewicz.*

421.

Okólnik (276) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych oraz Naczelników Policji Komunalnej w Warszawie, Łodzi i Lublinie w sprawie stosowania ściślejszego dozoru nad ogłoszeniami w czasopismach.

Bez względu na treść okólnika Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 13 marca r. b. w sprawie stosowania ściślejszego dozoru nad ogłoszeniami w czasopismach (Dziennik Urzędowy M. S. W. № 19, poz. 240) w czasach ostatnich coraz częściej ukazują się ogłoszenia w czasopismach miejscowych poszczególnych osób, ofiarowujących pewne sumy pieniężne za wyrobienie posad prywatnych lub w instytucjach państwowych z warunkiem zachowania dyskrecji.

Wobec tego, że istnieje cały szereg kaucjonowanych biur pośrednictwa pracy w celu wyjednywania pracy dla bezrobotnych lub pośrednictwa przy zmianie rodzaju zajęcia, wyjaśniam, że ogłoszenia, proponujące wynagrodzenie pieniężne za wyrobienie posad prywatnych i które w następstwie powodować mogą nadużycia, należy również zaliczyć do kategorji niemoralnych, zawierających obrazę art. 8-go Tymczasowych Przepisów Prasowych z dn. 7 lutego 1919 r.

Polecam więc Panom stosować względem redakcji czasopism miejscowych, drukujących ogłoszenia treści powyższej, rygory, wymienione w okólniku z dn. 13 marca 1919 r.

Warszawa, dn. 30.IV 1919 r. (47032, V.-1691).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *J. Gorzechowski.*

422.

Okólnik (243) Ministra Spraw Wewnętrznych do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast w sprawie budżetów komunalnych.

Przy uchwalaniu i wykonywaniu budżetów powiatowych związków komunalnych wiejskich i miejskich oraz przy zatwierdzaniu przez wydziały Powiatowe budżetów miast, niewydzielonych z powiatów, należy bezwzględnie stosować się do następujących wskazówek:

I. Źródła dochodowe, z których dany związek komunalny dotychczas korzystał, winny być nadal eksploatowane, dopóki odnośne organa związku komunalnego nie uchwalą ich skasowania, względnie zmiany, lub dopóki te źródła nie zostaną uchylone drogą ustawową. Skasowanie przez organa komunalne poszczególnych źródeł dochodowych dopuszczalne jest tylko w tym wypadku, jeżeli jednocześnie uchwala się nowe źródło dochodowe, z którego wpływy nie będą w żadnym razie mniejsze od osiąganych dotychczas z kasowego źródła dochodowego.

II. Przy uchwalaniu, względnie zatwierdzaniu statutów o nowych źródłach dochodowych należy porozumiewać się uprzednio z miejscowym inspektorem skarbowym, jako rzeczoznawcą, a to celem zapobieżenia ewentualnej kolizji odnośnych uchwał z przepisami, dotyczącymi państwowych źródeł dochodowych.

III. Przy wykonaniu budżetów należy ściśle przestrzegać specjalizacji kredytów. Kredyty mogą być przenoszone jedynie w granicach poszczególnych paragrafów, nie zaś działów i tytułów, w przeciwnym bowiem razie budżet stanie się zbyteczną fikcją.

Warszawa, 30.IV 1919 r. (49298/S. VI. 553/1).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych
(—) *K. Sienkiewicz.*

423.

Okólnik (266) Ministra Spraw Wewnętrznych do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w sprawie informowania Wydziału Powiatowego o wszystkich ustawach i rozporządzeniach rządowych, dotyczących samorządu.

Wydział Powiatowy, jako organ wykonawczy powiatowego związku komunalnego i władza nadzorcza nad samorządem gmin miejskich i wiejskich, winien posiadać dokładną znajomość wszystkich ustaw, przepisów i decyzji ministerjalnych, dotyczących spraw samorządowych.

Obowiązek informowania Wydziału Powiatowego leży na przewodniczącym wydziału; polecam przeto Panu, aby podawał do wiadomości Wydziału Powiatowego ustawy, rozporządzenia i okólniki, dotyczące spraw samorządu, tudzież wszystkie decyzje ministerjalne, adresowane do Wydziału Powiatowego lub do Pana, jako jego przewodniczącego.

Warszawa, dn. 2.V 1919 r. (48354/S.IX 728/I).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *K. Sienkiewicz.*

424.

Okólnik (253) Ministra Spraw Wewnętrznych do Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie zarządzeń organów administracyjnych, wkraczających w kompetencję zarządu poczt i telegrafów.

Doszło do tutejszej wiadomości, że różne organa administracyjne wydają na własną rękę, poza wiedzą Ministerstwa Poczt i Telegrafów, względnie Dyrekcji Poczt i Telegrafów, polecenia cenzurowania przesyłek pocztowych (głównie listów), wewnątrz Polski przewożonych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wzywa Panów Powiatowych Komisarzy Rządowych, by się wystrzegali wydawania zarządzeń natury cenzuralnej, jak wogóle jakichkolwiek zarządzeń, wkra-

czających w kompetencje zarządu Poczt i Telegrafów. Analogiczne pouczenie wydadzą PP. Powiatowi Komisarze Rządowi podległym im organom, do których ono mieć może zastosowanie

Warszawa, 2.V 1919 r. (44570/II. 0.4648)

Za Ministra Spraw Wewnętrznych: (—) *Januszewski.*

425.

Okólnik (256) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie przeprowadzenia badań statystycznych.

Wszelkie badania statystyczne, przeprowadzane przez polskie władze państwowe, zarządzane będą z reguły przez władze i urzędy centralne, a mianowicie: Główny Urząd Statystyczny względnie poszczególne Ministerstwa w porozumieniu z powyższym Urzędem.

Gdyby jednakże w jakim powiecie zachodziła pilna potrzeba przeprowadzenia badania, dotychczas przez władze centralne nie zarządzonego, w takim razie Powiatowy Komisarz Rządowy powinien w tej sprawie zwrócić się wprost do Głównego Urzędu Statystycznego z dokładnem wyjaśnieniem, o jakie badania chodzi i w jakim celu ma być ono przeprowadzone. O ile Główny Urząd Statystyczny uzna, że zachodzi rzeczywiście pilna potrzeba przeprowadzenia odnośnego badania, wówczas nie omieszka przesłać wzór formularza wraz z instrukcją, odnoszącą się do sposobu zbierania niezbędnego materjału.

Pierwotny materjał, zebrany na tej podstawie przez urząd powiatowy, należy przesyłać do Głównego Urzędu Statystycznego, który zajmie się jego opracowaniem i wyniki takowego zakomunikuje zainteresowanemu urzędowi powiatowemu, ewentualnie i innym urzędom państwowym.

Wyjaśnia się również, że pismo Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 22 stycznia r. b. № 188 (Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 32965.II. 378/19) odnosi się wyłącznie do statystyki naturalnego ruchu ludności, której opracowanie wziął całkowicie na siebie Główny Urząd Statystyczny; natomiast pismo to bynajmniej nie przesądza sprawy przesyłania co kwartał, w myśl obecnie jeszcze obowiązującej Instrukcji b. Rady Administracyjnej z dnia 22 listopada 1861 r., przez urzędników stanu cywilnego urzędom gminnym wykazów o ruchu naturalnym ludności danej gminy w celu odnotowywania danych tego ruchu w księgach ludności.

Warszawa, 2.V 1919 r. (47357/II. 0. 5358).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Januszewski.*

426.

Okólnik (267) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie odroczeń od służby wojskowej.

Tymczasowa Ustawa o powszechnem obowiązku służby wojskowej uwzględnia w niektórych wypadkach ulgi lub odroczenia od służby wojskowej.

Ponieważ do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych napływają liczne prośby o odroczenie lub zwolnienie od służby wojskowej, a motywy, na których petent opiera swą prośbę, polegają albo na błędnem zrozumieniu ustawy, lub też w zupełności nie zgadzają się z faktycznym stanem rzeczy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyłać będzie takie prośby odnośnym Powiatowym Komisarzom Rządowym, celem zbadania prawdziwości faktów, podanych w prośbie petenta i zaopinjowania, czy faktycznie uważają, że prośba taka zasługuje na uwzględnienie.

Wszelkie stawianie wniosków winno być traktowane z całą sumiennością i bezstronnością i w takich wypadkach należy mieć na uwadze li tylko interes i dobro społeczeństwa i Państwa.

Wnioski reklamacyjne mają być wystawione dla każdego reklamowanego oddzielnie, z podaniem roku urodzenia i Powiatowej Komendy Uzupełnień, w której reklamowany ma stawać do przeglądu.

Co się tyczy funkcjonarjuszy państwowych— to z odroczeń mogą korzystać tylko ci, którzy na zajmowanych stanowiskach są niezbędni i nie mogą być przez nikogo zastąpieni. Reklamacje te należy przedkładać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do rozstrzygnięcia z odpowiednim wnioskiem.

Celem uniknięcia na przyszłość zbytecznego przewlekania w przesyłaniu korespondencji, odnoszących się do spraw reklamacyjnych, podadzą P. P. Komisarze do wiadomości publicznej, że wszelkie prośby o odroczenie od służby wojskowej mają być wnoszone do Urzędu Powiatowego, poczem zbadają Panowie stan sprawy i po zaopinjowaniu rozstrzygnięte zostaną przez właściwe Komisje Przeglądowe względnie Powiatowe Komendy Uzupełnień.

Warszawa, 6.V 1919 r. (50741/II-369 J/W).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Januszewski.*

427.

Okólnik (280) Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Powiatowych Komisarzy Rządowych w sprawie inwentarzy majątku ruchomego Urzędów Powiatowych.

Polecam przystąpić bezzwłocznie do sporządzenia inwentarza majątku ruchomego tamt. Urzędu Powiatowego (patrz § 2 ust. 6 Instrukcji biurowej dla polskich Urzędów Powiatowych oraz wzory a, b do tego przepisu).

W sprawie tej zarządza się co następuje:

1. *Komisja Gospodarcza.* Do zinwentaryzowania majątku ruchomego i czuwania nad całością tego majątku oraz do prowadzenia oszczędnej i celowej gospodarki w Urzędzie Pow. powołuje się Komisję Gospodarczą. W skład tej komisji wchodzą przewodniczący — Powiatowy Komisarz Rządowy, gospodarz i referent spraw gospodarczych Urzędu Powiatowego — Naczelnik Kancelarji, Kontroler gospodarczy — zastępca Powiatowego Komisarza Rządowego.

2. *Inwentarz.* Inwentarz (wzór 6 do § 2 ust. 6 Instr. Biur.) sporządzić należy w 3 egzemplarzach. Jeden z nich przechowany być winien u gospodarza, drugi u kontrolera, a trzeci przedłożony być winien Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Wydział Budżetowo-Gospodarczy) a to najpóźniej przed 1 czerwca r. b. Inwentarz podzielić należy na następujące d z i a ł y:

I. *Konie.* (Opis i oznaczenie wartości polegać ma na fachowej opinji powiatowego lekarza weterynaryjnego).

II. *Środki przewozowe* (automobile ciężarowe, osobowe pojazdy, np. powozy, bryczki, zwykłe wozy, wozy ciężarowe, wozy, uprzęże i t. p.

Opisu i oznaczenia wartości dokonać należy, o ile możności na podstawie opinji fachowej rzeczoznawców, jednakowoż bez spowodowania kosztów, obciążających Skarb Państwa.

III. *Zwykłe sprzęty kancelaryjne* (wzór a) do § 2 ust. 6 Instrukcji Biurowej).

IV. *Inne przedmioty* (jak np. zegary, dywany, obrazy itp. — wogóle przedmioty, niedające się zaliczyć do działów I, II, III). Co do opisu i oznaczenia wartości postąpić należy wedle wskazówki przy II dziale.

U w a g a: Materjałów piśmiennych, do codziennego użytkowania przeznaczonych, jak np. papier, druki, atrament do inwentarza wciągać nie należy, tylko utrzymywać w osobnej kontroli.

Rubryka „opis" ma być możliwie jaknajdokładniej wypełniona, a więc obejmować wszystkie charakterystyczne cechy opisywanego przedmiotu, wykluczające wszelką wątpliwość co do jego tożsamości. Wszystkie egzemplarze inwentarza podpisywane być mają przez członków Komisji Gospodarczej.

3. *Wykazy przedmiotów* (wzór a) do § 2 ust. 6 Instr. Biur.) stanowią wyciąg z inwentarza i mają być w każdej ubikacji na widocznem miejscu zawieszone. Komisja Gospodarcza wyznaczy osoby odpowiedzialne za ilość i tożsamość przedmiotów, znajdujących się w danej ubikacji, wyszczególnionych w wykazie przedmiotów.

4. *Kontrola i ewidencja* inwentarza. Komisja Gospodarcza kontrolować ma po upływie każdego miesiąca (między 1-ym a 3-im) stan inwentarza. Na podstawie wyniku kontroli sporządzić należy

a) wykaz przybytków,
b) wykaz ubytków

i odpowiednio inwentarz sprostować względnie uzupełnić. Sprostowania i uzupełnienia wpisuje się czerwonym atramentem. Treść przekreślenia pozostać ma czytelną, wykazy te opatrzone być mają podpisami Komisji Gospodarczej i odpowiadać nagłówkom inwentarza (wzór b). W wykazie ubytków oznaczać należy w rubryce „Uwaga" dokładnie przyczynę ubytku. Wykazy (przybytków i ubytków) przedkładać należy Ministerstwu Spr. Wewn. (Wydz. Budż.—Gosp.) *przed 10-ym każdego miesiąca.* Jeżeli w inwentarzu zmiany nie zaszły, przedłożyć należy sprawozdanie tej treści: „W miesiącu nie zaszły zmiany w inwentarzu".

5. *Uwagi końcowe.* Punkt 1 tego okólnika powołuje do życia w każdym Urzędzie Pow. Komisję Gospodarczą, mającą czuwać nad celową i oszczędną gospodarką w Urzędach Pow. Regulamin tej Komisji wypracowany będzie później na podstawie zdobytego już doświadczenia. Praktyczne rozwinięcie tej instytucji pozostawia się na razie inicjatywie i twórczości PP. Komisarzy i Ich współpracowników. Stan liczebny tej Komisji może być w razie potrzeby powiększony. Komisja Gospodarcza nie powinna nigdy o tem zapominać, że Skarb Państwa znajduje się w bardzo trudnem i ciężkiem położeniu. Urząd państwowy, jakim jest Urząd Powiatowy, nie może pozwalać sobie na komfort i wygody, jak czynią bogate instytucje bankowe i rentowne przedsiębiorstwa. Dzieląc wedle zasad prawa cywilnego wydatki na konieczne, użyteczne i zbytkowne, ograniczyć się musimy obecnie tylko do wydatkow *koniecznych*, t. j. niezbędnych. Wydatki, uznane przez Ministerstwo wprawdzie za użyteczne ale niekonieczne, nie będą akceptowane.

Okólnik ten zanotować jako sprawozdanie perjodyczne (§ 25, wzór 25 Instrukcji Biurowej).

Warszawa, 13/V 1919 r. (52315/Fg. 2976).

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Januszewski.*

V.

428.

Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zatwierdzenia statutu Spółki Akcyjnej „Towarzystwo Ubezpieczeń Piast“.

Na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 24 grudnia 1918 roku o zatwierdzeniu i zmianie statutów Spółek Akcyjnych zatwierdzamy, statut spółki akcyjnej „Towarzystwo Ubezpieczeń Piast“.

Warszawa, dnia 21 marca 1919 r.

Minister Skarbu: (—) w/z. *Byrka.*

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *Hącia.*

429.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie zmiany artykułu 7-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 lutego 1919 r. w sprawie otwierania i utrzymywania kantorów wymiany.

Ustalony w art. 7 rozporządzenia mojego z dnia 23 lutego 1919 r. w sprawie otwierania i utrzymywania kantorów wymiany termin prekluzyjny dla prowadzenia kantorów wymiany na zasadzie pozwoleń dawniejszych przedłuża się do dnia 1 lipca 1919 r.

Nie dotyczy to tych kantorów wymiany, co do których już zapadła decyzja Ministerstwa Skarbu o niewydaniu im pozwolenia na prowadzenie operacji po 1 maja 1919 r., zgodnie z pierwotnym tekstem wyżej powołanego rozporządzenia.

Warszawa, 28 kwietnia 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*

430.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie opłat skarbowych od umów ubezpieczenia.

Na podstawie ustępu 12 art. 4 dekretu z dn. 7 stycznia 1919 r. (Dz. Praw № 7, poz. 105), zarządzam:

Art. 4 powołanego dekretu otrzymuje ze względu na rozporządzenie Ministra Skarbu z 1 marca 1919 r. „Monitor Polski“ № 51, brzmienie następujące:

„1) Główny przedstawiciel ubezpieczającego (art. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 1 marca 1919 r., „Monitor Polski“ № 51) obowiązany jest prowadzić wykaz opłat. Wykaz ten zawierać ma rubryki dla uwidocznienia:

1. pozycji;

2. znaku umożliwiającego odszukanie odnośnej sprawy w księgach lub aktach przedstawiciela;

3. daty wystawienia polisy przez głównego przedstawiciela lub podpisania przezeń polisy, wystawionej za granicą;

4. wysokości premji;
5. czasu trwania ubezpieczenia;
6. sumy, stanowiącej podstawę wymiaru;
7. opłaty;
8. uwag;

2) W rubryce pierwszej z początkiem każdego roku kalendarzowego rozpoczyna się nowa numeracja.

3) Zapisanie umowy do wykazu opłat nastąpić ma w tym samym miesiącu, w którym główny przedstawiciel wystawił polisę, względnie podpisał polisę wystawioną za granicą.

4) Ustęp 3 stosuje się analogicznie do zmiany określonej w ust. 2 art. 1.

5) Najpóźniej do końca czwartego miesiąca po upływie tego miesiąca, w którym polisę zapisano do wykazu opłat (ust. 3), należy wnieść do kasy państwowej sumę kwot, obliczonych w rubryce 7 wykazu opłat za miesiąc odnośny. Od tej sumy wolno potrącić kwoty, przypadające na polisy stornowane, jeżeli przy tych polisach premji nie pobrano wcale, lub pobraną zwrócono; należy w takim razie załączyć wykaz pozycji stornowanych.

6) w polisie należy uwidocznić kwotę uiszczonej opłaty.

7) jeżeli nie było współdziału przedstawiciela (ust. 2 art. 3), natenczas opłata ma być uiszczona w razie przewiezienia polisy do obszaru, na którym niniejszy dekret obowiązuje. Uiszcze-

nie ma nastąpić w ciągu dwóch tygodni przez naklejenie marek stemplowych i skasowanie ich przez władzę skarbową pierwszej instancji.

8) Postanowienia niniejszego artykułu, dotyczące polis, stosują się również do innego rodzaju dowodów, stwierdzających zawarcie (przedłużenie) umowy ubezpieczenia.

9) Przepisy artykułu niniejszego mogą być zmienione w drodze rozporządzenia.

Warszawa, dnia 1 maja 1919 r.

Minister Skarbu: (—) *Karpiński.*

431.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie ustanowienia Zarządu Państwowego nad Akcyjnem Towarzystwem Olkuskich Zakładów wyrobów sztancowanych i emaljowanybh „Westen“.

Na mocy punktu 3 art, I i punktu b. art. 2 Dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. ustanawiam Zarząd Państwowy nad Akcyjnem Tewarzystwem Olkuskich Zakładów wyrobów sztancowanych i emaljowanych „Westen“.

Zarządcą państwowym powyższego przedsiębiorstwa mianuje inżyniera Andrzeja Woźniaka.

Warszawa, dnia 2 maja 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu: (—) w/z. *Strasburgier.*

432.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia Zarządu Państwowego nad dobrami „Gospodarz“, znajdującemi się w posiadaniu Karola Rajmunda Ejzerta, w powiatach Łódzkim i Łaskim.

Na mocy punktu 3 art. 1 i punktu w art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego Zarządu Państwowego (Dziennik Praw Państwa Polskiego № 21 z dnia 28 grudnia 1918 r., poz. 67) — ustanawiam zarząd państwowy nad dobrami „Gospodarz“, znajdującemi się w posiadaniu Karola Rajmunda Ejzerta, w powiatach Łódzkim i Łaskim.

Zakres uprawnień zarządcy państwowego ma być utrzymany w granicach, niezbędnych do zachowania w całości i stanie należytym majątku i do zapobiegania jego aljenacji lub obciążeniom.

Wykonanie zarządu państwowego polecam Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Warszawie.

Warszawa, dnia 5 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

433.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych.

Ze względu na dokonane w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. № 31 poz. 261) objęcie administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej oraz w analogicznem zastosowaniu art. 20 i 33 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 145) zarządzam:

§ 1.

Opłatę od podań, wnoszonych do urzędów państwowych, mających siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, oraz od załączników do takich podań uiścić należy w wysokości, oznaczonej w art. 20 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14, poz. 145), także

wówczas, gdy petent ma mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej.

§ 2.

Opłatę od odpisów (art. 32 powołanego dekretu), zaopatrzonych w poświadczenie zgodności z oryginałem przez urzędy państwowe, mające siedzibę na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego, uiścić należy w wysokości, wskazanej w ustępie drugim artykułu 33 powołanego dekretu, również wówczas, gdy odpis taki wydaje się wskutek podania osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchji austrjacko-węgierskiej.

§ 3.

Ustęp pierwszy § 3 rozporządzenia z 16-go lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 11, poz. 227) stosuje się również w wypadkach, o których mowa w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, — z tą zmianą, że opłatę pobiera Urząd Podatkowy.

Warszawa, dn. 9.V 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*

434.

Rozporządzenie Ministra Skarbu, w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26.I 1919 r., w sprawie przyjmowania Asygnat Polskiej Pożyczki Państwowej, jako kaucji i wadjów („Monitor Polski“ Nr. 34 z dn. 12.II 1919 r.).

Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej w wypadkach przewidzianych w rozporządzeniu z dn. 26 stycznia 1919 r., mają być przyjmowane, jako kaucje i wadja, zamiast gotówki nie w 90%, lecz 100% nominalnej ich wartości.

Warszawa, dn. 12.V 1919 r.

Minister Skarbu: (—) *Karpiński.*

435.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w przedmiocie przejęcia Wydziału Górniczego b. Komisji Rządzącej w Krakowie, postanowionego uchwałą Rady Ministrów z dn. 7 maja 1919 roku.

Art. 1.

Stosownie do uchwały Rady Ministrów z dn. 7 maja 1919 r. Ministerstwo Przemysłu i Handlu obejmuje z dn. 15 maja 1919 r. wszystkie agendy i biura Wydziału Górniczego byłej Komisji Rządzącej w Krakowie pod swój bezpośredni zarząd.

Art. 2.

Działy administracji państwowej, wchodzące dotychczas w zakres Wydziału Górniczego b. Komisji Rządzącej, tworzą dwie oddzielne grupy, podlegające odtąd Sekcji Górniczo-Hutniczej Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a mianowicie:

1) wszystkie agendy Wydziału Górniczego b. Komisji Rządzącej, z wyjątkiem techniczno-administracyjnych agend Sekcji Solnej, tworzą „Małopolski Oddział Górniczy Sekcji Górniczo-Hutniczej Ministerstwa Przemysłu i Handlu“;

2) techniczno-administracyjne agendy Sekcji Solnej tworzą „Dyrekcję Państwowych Zakładów Salinarnych Ministerstwa Przemysłu i Handlu“.

Art. 3.

Na czele działów wymienionych stają osobni kierownicy, mianowani przez Ministra Przemysłu i Handlu i podporządkowani Szefowi Sekcji Górniczo-Hutniczej. Działalność tych kierowników normują instrukcje, zatwierdzone przez Szefa Sekcji Górniczo-Hutniczej.

Art. 4.

Organizacja władz górniczych pozostaje niezmieniona.

Warszawa, dn. 12 maja 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Hącia.*

436.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie rozszerzenia kompetencji Dyrekcji Skarbu we Lwowie.

Na podstawie art. 8 ustawy z 8-go kwietnia 1919 r. Dz. Pr. № 31, poz. 261, zarządzam, co następuje:

Dyrekcja Skarbu we Lwowie może zezwalać, zgodnie z § 28 lit. b) austr. ustawy nal. z 9 lutego 1850. Dz. U. p. L. 50 na bezpośrednie uiszczenie należytości stemplowych od dowodów, wystawianych przez publiczne instytucje działające na obszarze podległym Dyrekcji.

Rozporządzenie to obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dn. 12 maja 1919 r.

Minister Skarbu: (—) *Karpiński.*

437.

Przepisy o udzielaniu ulg w państwowych zakładach zdrojowych. Rozporządzenie Ministra Zdrowia publicznego z dnia 13 mają 1919 r. № 14899/19.

1. Państwowe zakłady zdrojowe wydają osobom pewnej kategorji kąpiele bezpłatne lub półpłatne (za połowę ceny) oraz udzielają mieszkań bezpłatnych lub za opłatą zmniejszoną w tych zakładach, które posiadają odpowiednie pomieszczenia.

2. Miejscowym zarządom państwowych zakładów zdrojowych przysługuje prawo wydawania w ograniczonej liczbie kąpieli bezpłatnych lub półpłatnych lecz tylko w sezonach leczniczych pierwszym i trzecim.

W sezonie leczniczym drugim kąpiele bezpłatne lub półpłatne można wydawać jedynie za zezwoleniem Ministra Zdrowia Publicznego.

3. Ministerstwo Zdrowia Publicznego określa przed rozpoczęciem sezonów leczniczych dla każdego z państwowych zakładów leczniczych liczbę biletów kąpielowych bezpłatnych lub półpłatnych, któremi miejscowe zarządy tych zakładów mogą rozporządzać.

4. Osoby, pragnące otrzymać bezpłatne lub półpłatne kąpiele w państwowych zakładach zdrojowych, winny do zarządów zakładów tych przesyłać podania zaopatrzone w

a) świadectwo ubóstwa, poświadczone przez państwowe władze administracyjne,
b) świadectwo lekarskie, iż stan ich zdrowia wymaga leczenia zdrojowego.

5. Instytucje państwowe lub prywatne oraz stowarzyszenia i związki, pragnące otrzymać dla swych członków bezpłatne lub półpłatne kąpiele w państwowych zakładach zdrojowych, winny składać odpowiednie podania do Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

6. Lekarze i ich żony otrzymują bezpłatne kąpiele I klasy w każdym sezonie, lecz w II-im sezonie z wyłączeniem godzin przedpołudniowych od 9—1. Lekarze i ich żony nie znani osobiście zarządowi zakładu lub lekarzowi zakładowemu, powinni się wykazać świadectwem, stwierdzającem tożsamość osoby, jeżeli chcą uzyskać bezpłatne kąpiele.

7. Redaktorowie dzienników krajowych otrzymują bezpłatne kąpiele w I klasie w każdym sezonie, lecz w II-im sezonie z wyłączeniem godzin od 9 do 1 przed południem.

8. Urzędnicy państwowi czynni na terenie zdrojowiska oraz urzędnicy i słudzy zarządu zakładu zdrojowego, jakoteż członkowie ich rodzin otrzymują bezpłatne kąpiele w I i II sezonie kąpielowym.

9. Jedna osoba nie może otrzymać bezpłatnie lub za zniżką, więcej niż 20 kąpieli mineralnych, 10 kąpieli borowinowych lub też 30 zabiegów hydropatycznych.

10. Mieszkania bezpłatne lub za opłatą zmniejszoną w pomieszczeniach, na ten cel przeznaczonych, udzielą we wszystkich trzech sezonach miejscowe zarządy zakładów państwowych na podstawie tych samych świadectw, które obowiązują przy udzielaniu bezpłatnych lub półpłatnych biletów kąpielowych.

11. Wszelkie ulgi, czy to w kąpielach, czy to w mieszkaniu, udzielane jednej osobie, nie można przenosić na inną osobę, a każde nadużycie w tym względzie, o ile nie nosi znamion przekroczenia przepisów ustawy karnej, pociąga za sobą utratę prawa uzyskania jakichkolwiek ulg na przyszłość w państwowych zakładach zdrojowych.

Minister Zdrowia Publicznego:
(—) *Janiszewski.*

438.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie opłat stemplowych od zawarcia i zmiany nmowy spółki akcyjnej.

Art. 1.

Za akt, podlegający opłacie, wskazanej w pozycji 10a (I) taryfy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem b. Generał-Gubernatorstwa warszawskiego z 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. № 40) stwierdzający zawarcie umowy spółki akcyjnej (§ 1 powołanego rozporządzenia), uważa się protokuł pierwszego walnego zgromadzenia organizacyjnego spółki akcyjnej. Protokuł ten winien być sporządzony w formie aktu notarjalnego.

Art. 2.

Jeżeli notarjuszowi sporządzającemu protokuł nie okazano kwitu Powiatowej Kasy Skarbowej z uiszczenia opłaty, przypadającej w myśl powołanej pozycji 10 a), natenczas należy przed spisaniem protokułu uiścić tę opłatę gotówką do rąk notarjusza. Notarjusz postąpi w myśl art. 1 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 12 listopada 1918 r., zawierającego przepisy tymczasowe w przedmiocie sposobu i terminu uiszczania opłat skarbowych i podatku od darowizn, oraz w sprawie sprzedaży marek stemplowych („Monitor Polski“ № 205).

W razie okazania kwitu Powiatowej Kasy Skarbowej winien notarjusz w protokule wymienić Kasę, która kwit wydała, pozycję dziennika kasowego, oraz uiszczoną kwotę.

Art. 3.

W przeciągu dwóch tygodni po sporządzeniu protokułu winien notarjusz odpis protokułu, przez siebie uwierzytelniony, przedłożyć Ministerstwu Skarbu. Odpis ten nie podlega opłacie stemplowej (§ 4 f. powołanego rozp. Gen.-Gub. warsz.).

Art. 4.

Spółka akcyjna, która zamierza podwyższyć swój kapitał zakładowy, winna opłatę od podwyżki, o ile ona przypada w myśl powołanej pozycji 10 a) (I), uiścić gotówką w Powiatowej Kasie Skarbowej.

Ministerstwo, do którego wniesiono podanie o zezwolenie na powiększenie kapitału zakładowego, uzależnia udzielenie zezwolenia, jeżeli zresztą nie zachodzą żadne przeszkody przeciw przychylnemu załatwieniu — od wykazania się kwitem z uiszczenia opłaty. Dotyczy to również opłaty od tej sumy, którą stosownie do projektowanej zmiany statutu zapłacić mają pierwsi nabywcy akcji nowej emisji ponad wartość nominalną, choćby ta wpłata kapitału ponad wartość nominalną zależała od warunku.

Jeżeliby zatwierdzenie nowej emisji utraciło moc z powodu niedopełnienia warunków, od których je uzależniono, lub jeżeliby nie ziścił się warunek, od którego zależała wpłata ponad wartość nominalną, nastąpi zwrot opłaty lub odpowiedniej części. Podania o zwrot wnosić należy do Ministerstwa Skarbu.

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim“ i ma zastosowanie na obszarze, na którym obowiązuje powołana poz. 10 a) (I).

Warszawa, dn. 16.V 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*

VI.

439.

Ruch służbowy w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w kwietniu 1919 r.

Naczelnik Państwa — postanowieniem z dn. 1 kwietnia r. b. mianował Naczelnika Wydziału prawnego Lenca Konstantego — Szefem Sekcji.

Postanowieniem z dn. 11 kwietnia r. b. mianował kapitana Młodzianowskiego Kazimierza — Głównym Komendantem Policji Komunalnej i Milicji Ludowej.

Minister Spraw Wewnętrznych mianował:

Starszego Referenta Marczewskiego Zygmunta — Radcą Ministerjalnym.

Weissbroda Władysława — Radcą Ministerjalnym.

Pomocnika Referenta Szostkiewicza Tadeusza — Referentem.

Waniewicza Edwarda — Instruktorem Kancelaryjnym w kat. VII et. płac.

Iseppi'ego Artura — Instruktorem Kancelaryjnym w kat. VII et. płac.

Kozyrską Marję — Starszą Kancelistką.

Udzielił dymisji.

Kwapińskiemu Janowi od 1.V 1919 r.

Drukiem F. Wyszyńskiego i S-ki, Warszawa, Zgoda № 5.